

Türkmen Dirilişini Ancak Gençler Gerçekleştirebilir

Category: Edebi makalalar, Kitapçy

написано kitapçy | 22 января, 2025

Türkmen Dirilişini Ancak Gençler Gerçekleştirebilir TÜRKMEN DİRİLİŞİNİ ANCAK GENÇLER GERÇEKLEŞTİREBİLİR

Türkmenler can çekişmekte ve ölmek üzere olan bir hasta adama benzer. Yıllarca yoksulluk, bakımsızlık ve kimsesizlik yüzünden, kaderine terk edilmiş bu hasta adamın hastalığının teşhisi dolayısıyla da iyileşebilmesi için hem uzman bir doktora, hem de doktorun yazacağı ilaç reçetesine ihtiyaç vardır. Ancak şuan can çekişmekte olan bu hastanın, hastalığının teşhisini koyan, tedavisini yapan ne doktor var ne de ilaç.

Türkmenlerin anayurdu olan Türkmeneli'nin adı var kendi yok. Türkmeneli topraklarının tamamı, İŞİD ile Kürt güçlerinin işgali altındadır. Bilmemiz gerekmektedir ki, toprağı olmayan bir halkın ne geleceğı olur ne de yaşama hakkı. Biz Türkmenler halk olarak bu gerçeklerin bilincinde olmadığımız gibi, bu uğurda bırakınız ölmeyi, topraksız kalmanın yok edici etkileri bile kimsenin umurunda değil.

Türkmenlerin kalbi sayılan ve Türk'tür Türk kalacak dediğimiz Kerkük'te bile nüfus yoğunluğumuzu koruyamadık. Farkında değiliz ama üçüncü sıraya düşmek ve yabancı olmak üzereyiz kendi tarihi Türkmen şehrimizde. Kerkük'ün caddelerinde, tarihi mahalle ve sokaklarında ürkekliğimiz ve milli şuursuzluğumuz yüzünden kendi aramızda yüksek sesle Türkmence rahatça konuşamaz hale geldik.

Yıllarca hayalini kurduğumuz ana dilde eğitimin Türkmenler için ne kadar önemli olduğunun bugün değerini bilmemekteyiz. Kerkük, Erbil, Kifri, Altunköprü ve Zaho'da Türkçe eğitim vermekte olan ilkokul, ortaokul ve liselerde okumakta olan kız-erkek öğrencilerin toplam sayısı 10.069'u geçmemektedir. Kerkük'teki bazı ilkokullarda öğrenci sayısı 20'nin çok

altındadır. Yersiz gelecek endişesi veya şuursuzluk nedenleriyle birçok aile, çocuklarının anadilde eğitim almasını tercih etmemektedir.

Anadil de eğitim, Türkmen milli davasının bel kemini oluşturan ana unsurlardan biridir. Anadilde eğitime, halk olarak ne sınıksız sarılıyor ne de var gücümüzle sahip çıkıyoruz. Anadil de yapılan eğitim, eğer başarısız olursa bunun milli davaya vereceği zararın onarımı hiçbir zaman kolay olmayacaktır.

Türklük milli şuuru ne yazıktır ki birçok Türkmen bölgesinde yok olmaktadır. Türklük milli şuurun yerini, Telafer ve başka bölgelerde olduğu gibi, Türkmenlerin karşılaşmakta oldukları ve milli birliklerini tehdit etmekte olan en sinsi tehlike sayılan iğrenç mezhepçiliğe bırakmıştır.

Türkmen toplumunun uyanışını, dirilişini, silkinmesini, güçlü ve söz sahibi olmasını engelleyen ciddi toplumsal hastalıklarımız vardır. Örneğin, yalancılık, iftira, kıskançlık, başı boşluk, vurdum duymazlık, yalakalık, kişisel çıkar peşinde koşmak, toplumu yıllardır yıpratın çıkmaza iten eski siyasi alışkanlıkların ısrarla peşinden koşmak, hiç varlık göstermeden başkalarından medet ummak, toprağa bağlı kalmamak, göç etmeyi düşünmek, araba ve pahalı cep telefonları, korunmak amacıyla silah almaya tercih etmek, yurt dışında ciddi lobiler oluşturmak yerine göstermelik toplantılar düzenlemek.

Dinimizde, Türk örf ve geleneklerinde yeri olmayan bu hastalıklar Türkmenlerin kemiğini kemirmekte, bezdirmekte ve zayıf düşürmektedir. Müzminleşmekte ve toplumda da kabul görmekte olan bu hastalıkların kökünü ancak iyi yetişmiş ve davaya inanmış gençlerin başlatacağı milli devrim kuracaktır.

Osmanlı'dan sonra Türkmenler silahlı mücadeleyi seçemedikleri için özellikle Cumhuriyet Dönemi'nde korkunç katliamlara maruz kaldılar ama seslerini dünya'ya duyuramadılar. 1959 korkunç Kerkük katliamı dizilere, filmlere konu yapılarak dünyaya tanıtılabilirdi, tanıtılamadı. Sivil toplum kuruluşlarımızın çoğu göstermelik olduğundan ne 1959 Katliamını ne Altunköprü, Telafer, Taze, Beşir, Tuzhurmatu, Amirli ve Şahseven'de yaşanan

korkunç katliamları, ne de en son Dakuk İlhanlı Tekke'sine yapılan uçak saldırısında onlarca Türkmen çocuk ve kadın hayatını kaybedenlerin dramını dünyaya duyurabildik.

İlhanlı Tekkesi'ne yapılan korkunç füze saldırısında yaralı olarak kurtulan ana ile 12 yaşındaki kızının tedavileri yaklaşık beş aydan beri Ankara Dışkapı Hastanesi'nde devam etmektedir. Ömür boyu yatalak olarak kalacak yaralı ana-kıza, Türkmeneli İşbirliği ve Kültür Vakfı ilgi göstermektedir.

Irak Anayasası, sınırlı da olsa Türkmenlere bazı haklar tanımıştır. Mesela Türkmen nüfusun yoğun olduğu şehirlerde Türkmencenin resmi dil sayılacağı vurgulanmıştır. Bu anayasal hakkı kullanamadığımız gibi, ne nüfus yoğunluğumuzu koruyabildik ne de nüfusumuzun yoğun olduğu yerlerde Türkmenceyi resmi dil yapabildik.

İster Osmanlı'nın ve arkasından Türk hükümetlerinin uyguladığı yanlış Irak politikaları, ister Türkmenlerin doksan yıldır izlemekte oldukları gerçekçi olmayan »Nasıl olsa birileri gelir bizi kurtarır« politikasının acı bir sonucu olarak bugün başta Kerkük olmak üzere Türkmen şehirlerinde Kürt bayrakları dalgalanmak ve Kürtçe zorunlu dil yapılmak istenmektedir.

Doksan yıllık siyasi ve içtimai hastalıklarımız devam ederse, yerinde saymakta olan ve arpa boyu ilerleyemeyen Türkmen davası bir doksan yıl daha ayakta duramaz ve sonunda hem dava hem de Türkmenler tarih olur. Türkmen davasının bayraktarlığını artık iyi yetişmiş inançlı gençlere bırakmanın zamanı gelmiştir. Irak'taki üniversitelerde binlerce Türkmen yüksek tahsil görmektedir. Türkiye'nin çeşitli Üniversitelerinde de yaklaşık 500 öğrencimiz var. Daha önce de 1000'in çok üzerinde Türkmen öğrenci yüksek tahsil için Türkiye'ye getirilmişlerdir. Yüksek tahsilli bu öğrenciler isterlerse devrim yaparak Türkmenlerin kara talihinin değiştirilmesinde önemli roller alabilirler.

Türkmenlerin dirilişleri, örgütlenmeleri, söz sahibi ve güçlü olabilmeleri, topraklarına kavuşmaları ve öz topraklarında özgürce yaşamaları, anayasada geçek yerlerini alabilmeleri ancak iyi yetişmiş inançlı Türkmen gençlerinin önderliğini üstleneceği uzun vadeli çetin bir mücadeleyle mümkün

olacaktır.

Yurtta ve yurtdışında yüksek tahsil görmekte olan gençlerimizin ilk hedefi zamanlarının yarısından fazla okullarında başarılı olabilmelerine, zamanlarından arta kalan kısmını ise Türkmen sorununun çözüm yollarını araştırmaya örneğin başka ülkelerde ve durumları Türkmenlerin durumuna benzeyen toplulukların (Bulgaristan Türkleri, Filistin Kurtuluş Örgütü, Irak Kürtleri, Bask vs) mücadele deneyimlerinin incelenmesine ayırmaları ve bu incelemeden Türkmen sorununun çözümüne uygun olan bir sentezin çıkarılması gayet yararlı olacaktır.

Fevzi TÜRKER. Edebi makalalar